

1.- Categories lèxiques o gramaticals (parts de l'oració)

N: Nom o substantiu

- El **nom** té morfemes de **gènere** (masc / fem) i **nombre** (s / pl):
aula / aule-s; mà / man-s; gat-a / gat-e-s.
- Fa de nucli del SN, pot dur determinants i complements (SA, SP, SN, Oració de relatiu):
[[*Aquella*]_{Dem} *aula* (NN) [*tan vella*]_{SA} [*d'anglès*]_{SP} [*en què estudiàvem*]_{OSubRel}]SN.
- Pot designar tota mena d'éssers com *taula, electró, fantasma, veritat, Núria, Llobregat.*

Tipus de nom

NC. El **nom comú** designa éssers d'una classe o mena (aporta informació significativa) i admet plural i adjectius especificatius.

Quins gats? Els gats [negres]_A i les gates [blanques]_A. La bossa [nova]_A.

NP. El **nom propi** (en majúscula) designa una persona, país, lloc, època ... concrets. No admet ni plural, ni adjectius especificatius; alguns, però, admeten article:

[*El*]_{Art} *Llobregat*, [*en*]_{Art} *Jaume*, [\emptyset]_{Art} *Europa*, *el mar* [*Mediterrani*]_{N (CN)}.

El **nom concret** designa éssers o objectes considerats reals o del món físic. Admet el plural:

*Els fantasmes del castell de la bruixa maligna. Les ànimes dels difunts.
Es pren unes confiances!*

El **nom abstracte** expressa conceptes no materials obtinguts per abstracció. No admet plural, ja que canviaria de significat (*tenir confiança / prendre's unes confiances!*):

La blavor del mar i la blancor dels núvols. La confiança en la seva innocència.

El **nom col·lectiu** designa una pluralitat d'éssers o individus. Sol usar-se en singular:

Una gent decidida, l'alumnat indecís.

Pron: pronom

- El **pronomen** té morfemes de **gènere** i **nombre** (*ell- \emptyset - \emptyset / ella- \emptyset , ell- \emptyset -s / ell-e-s*); algun, a més, té morfemes de persona, com a:
Jo venia; tu i ell marxàveu;
i d'altres, fins i tot, en té de cas:
Quan ell (Subj) arribi, el (CD) saludes i li (CI) dones els documents.
- El pronom fa de nucli del SN, però no exigeix ni determinant ni complements:
Qui et crida ara? Què vol? No vol res?;
algun, però, admet certs determinants
Sempre guanyem [tots]_{Quant} nosaltres i [cap]_{Quant} d'ells;
o, fins i tot, pot prendre determinats complements:
Nós, [el rei]_{SN} ...; ningú [que tingui seny]_{OSubor Relatiu}.
- El pronom no té significat fix; segons el context, es refereix a una realitat o a una altra:
Ve l'Ester, quan la vegis busca l'Eva i avisa-la (primer, *la* = 'l'Ester'; després *la* = 'l'Eva').

Els pronoms àtons

El **pronomen clític o àton** sol ser un pronom personal que fa de complement i que, sense accent tònic, apareix sempre unit al verb (davant o darrere seu):

Em deia que us volia conèixer ben aviat (pronoms proclítics).

Ve la Marta (antecedent): *véns a rebre-la? Anem-hi!* (pronoms enclítics).

- Són pronoms clítics *se / te, us / me, nos / li, los / lo, la, los, les / ne / hi, ho.*
- Els pronoms clítics es refereixen a l'**emissor** (*me, ens*), al **receptor** (*te, us*) i a l'**antecedent**, o sigui a la persona o cosa a què ens referim (*el, la, els, les / ho; li, els; en; hi*).

Tipus de pronoms tòpics

El **personal** (*jo, tu, ella...*) designa les persones de comunicació i pot prendre formes diferents segons la funció (cas):

Tu (Subj), *que coneixes l'Eva* (antecedent), *em parlaràs d'ella* (CP)?

El **demostratiu** (*això, allò*) indica la proximitat o llunyania respecte als interlocutors:

Et recordes d'allò que ens va prometre?

L'**indefinit** (*algú, un, ningú, cadascú, res, quelcom, hom*) mostra l'existència o no d'un ésser:

Cadascú busca quelcom: un no lluita per no-res.

El **totalitzador** (*tot, tothom*) indica el conjunt de coses o persones:

Tothom l'aprecia. Si tot (neutre) és teu: agafa-ho.

El **denotatiu** (*altri*) designa algú, per exclusió:

No té cap negoci: treballa per a altri.

El **relatiu** (*que, qui, què, el qual, on*) es refereix a l'antecedent (nom, pronom,...), que complementa. Hi ha dues menes d'oració de relatiu, les determinatives i les explicatives (entre comes):

Demana una nina (antecedent) [que parli]_{OSubRel} (determina quin tipus de "nina");

Hi vas tu (antecedent), [que ets el més gran]_{OSubRel} (dóna una explicació, una raó).

L'**interrogatiu** (*qui, què, on*) demana una informació (un sintagma):

Qui va demanar on consta què els devem?

A: adjectiu

- L'**adjectiu** té morfemes de gènere (masc / fem) i nombre (s / pl), regits pel nom amb què es relaciona: un *senyal* (N: m.s) *molt adequat* (A: m.s).
- L'adjectiu fa de
 - complement del nom **qualificador**: *un bon àpat*;
 - complement del nom **determinador**: *Quina? Doncs, [la bossa [nova]_{SA} [més petita]_{SA}]_{SN}*;
 - atribut** (amb *ser, estar* o *semblar*): *Els apunts són [força fàcils]_{SA}*.
- Pot admetre intensificadors (*molt alt, força gras*) i complements (*difícil d'aconseguir*).
- Pot designar o expressar
 - una qualitat objectiva: *cinemes [ben buits]_{SA}, prat [verd]_{SA}*;
 - una valoració subjectiva: *pel·lícula [interessant]_{SA}, [males]_{SA} idees*;
 - una situació: *[un dia [molt llunyà]_{SA}]_{SN}, [el [darrer]_{SA} equip]_{SN}*;
 - un comportament: *persona [cridanera]_{SA}; està [esperançada amb ell]_{SA}*.

Tipus d'adjectiu

El **classificador** indica una qualitat que el substantiu té o no té; per tant, no admet intensificadors (*molt, poc, bastant...*):

Un camp municipal, un home solter, el bestiar oví andorrà, l'energia elèctrica i l'edifica.

El **gradable** indica una qualitat, apreciació, situació, comportament matisable; admet, doncs, intensificadors (*ben, prou, bastant...*):

Un camp molt rendible, un home força ric, el bestiar més magre, una energia prou cara.

Els graus de l'adjectiu

El **positiu** expressa una qualitat sense cap marca d'intensitat:

És alt i sembla una persona interessant.

El **comparatiu** expressa una qualitat indicant una comparació d'igualtat (*tan alt com tu*), de superioritat (*més gran que ell*) o d'inferioritat (*menys alt que jo*).

El **superlatiu** presenta una qualitat en la seva major intensitat; pot ser **absolut** (*en Joan és el més gran*) o **relatiu** (*el més llest de la classe*).

Els comparatius i superlatius solen ser **analítics** (amb dos mots: *més baix, més dolent*), encara que alguns adjectius i adverbis els fan **sintètics** (amb un sol mot: *baixíssim; pitjor / pèssim*).

Determinants

- El **determinants** tenen morfemes de gènere i nombre, regits pel nom amb què es relacionen:
[aquells]_{Dem} [dos]_{Card} [mateixos]_{Denot} senyals (N: m.pl); [les]_{Art} anàlisis (N: f.pl).
- Precedeixen ('van davant de') el nom i, si n'hi ha diversos, segueixen un ordre prefixat:
[tots]_{QA} [els]_{Art} [meus]_{Poss} amics;
- Valors habituals que exerceixen:
 - identificar o determinar el referent:
Quin rellotge? Aquest [Ø]_N ('rellotge') no, l'altre [Ø]_N.
 - delimitar-ne el nombre:
Quants dies? Dues setmanes i tres dies o tot el mes?

Tipus de determinant

Art i Int. L'**article** i l'**interrogatiu** estableixen una referència inequívoca entre un nom comú i un ésser (cosa, persona...). A més, certs noms propis duen article (*en Pere, l'Eva / Àsia*):

[Quins]_{Inter} llibres vol [en]_{Art} Pere? [Els]_{Art} Ø més nous vol i no pas [els]_{Art} llibres vells.

Dem. El **demonstratiu** (*aquest i aqueix / aquell*) mostra la situació en l'espai i el temps (prop / lluny en relació als parlants):

[Aquell]_{Dem} mes no sabia gairebé què fer amb [aquestes]_{Art} comandes.

Poss. El **possessiu** mostra el lligam amb les persones gramaticals (*meu: jo; teu: tu; seu: ell/a...*); presenta una sèrie àtona (*mon, ma, mos, mes; ton, ta, tos, tes;...*) i una de tònica (*meu, teu...*):

[Ton]_{Poss} pare mena [el]_{Art} [nostre]_{Poss} cotxe; però no pas [llur]_{Poss} ('d'ells') furgoneta.

Denot. El **denotatiu** (*mateix, altre, cert, tal, únic, sol, qual*) identifica a través de realitats conegudes (*mateix, tal*) o per exclusió (*altre*):

Com sap [certa]_{Denot} persona, no vull el [mateix]_{Denot} menú, sinó l'[altre]_{Denot} [Ø]_N.

Indef. L'**indefinit** (*un, algun, qualsevol, cap*) indica l'existència (*algun*) o inexistència (*cap*) del referent del nom:

Deixa'm [uns]_{Indef} discos: quatre [qualssevol]_{Indef}.

[Qualsevol]_{Indef} dia restarà sense [cap]_{Indef} amic.

Card. El **numeral cardinal** (*un / una, dos / dues, tres...*) indica el nombre d'unitats:

Durant [dues]_{Card} setmanes, [tres]_{Card} venedors venen [sis]_{Card} ordinadors...

QA. El **quantificador absolut** (*tot*) abraça la totalitat. Precedeix l'article o el demostratiu:

[Tota]_{QA} [la]_{Art} clientela havia abandonat la sala.

El **partitiu** (*mig*) delimita una part d'un conjunt:

En [mig]_{Part} matí els va acabar.

Tot. El **totalitzador** (*cada, ambdós, sengles, tot*):

A la fi de la jornada, [tot]_{Tot} mecànic greixador té [ambdues]_{Tot} mans untades.

QR. El **quantificador relatiu** indica una quantitat aproximada. Vegem-ne alguna particularitat:

- "de" obligatori (*gens de, tot de*): Hi ha [tot]_{QR} de gent sense [gens]_{QR} d'aigua;
- "de" opcional (*tant, quant, molt, poc, bastant, gaire, més, menys*): Duu [prou]_{QR} (de) diners?
- invariables (*força, massa, que*): [Que]_{QR} gent que hi ha! Veig [massa]_{QR} persones.

SN. Certs **sintagmes nominals** (*una colla, algun litre, dos terços...*) serveixen per a indicar la mesura o quantitat amb determinats noms:

Porta'm [[quatre dotzenes]_{SN} d'ous]_{SN} i [[un terç]_{SN} d'un formatge]_{SN}.

No et deixis [[els tres quarts]_{SN} de litre]_{SN} de llet]_{SN}.

V: verb

- El **verb** sempre té morfemes de mode (*obres / obris / obre*) i temps (*obriràs / obres / obries*), d'aspecte (*obriràs / hauràs obert*) i veu (*obrires / fores obert*);
 - sovint, en té de persona i nombre: *canteu, hàgim menjat*;
 - a vegades, fins i tot, de gènere i nombre: *escrites, obertes, era esperada...*
- Fa de nucli del SV: [*va*]_(NV) [*de Vic*]_(SP) [*a Tona*]_(SP)SV; [*dóna*]_(NV) [*l'encàrrec*]_(SN) [*al cap*]_(SP)SV.
- Designa:
 - acció: *Corren pel carrer. Mengen entrepans. M'operen.*
 - passió: *El poca-solta ha rebut quatre clatellots.*
 - existència: *Hi ha dues àncores. No m'he mort: encara sóc.*
 - estat, procés: *Va ser imprudent. Ara viu bé. No la sento bé.*

Tipus de formes verbals

Les **personals** indiquen persona i nombre (les formes d'indicatiu, subjuntiu i imperatiu):

Anirem [_{1a pl}] *a volar*; però *cal* [_{3a s}] *que ho confirmis* [_{2a s}] *abans.*

Les **no personals** no indiquen persona (l'infinitiu, el gerundi, el participi):

Vol trobar-lo assegut o passejant pel bosc.

Tipus de verb

El **predicatiu** té significat, ja que indica acció, procés, existència...

Jo sempre estudio i, a la fi, aprovo (oració predicativa).

El **copulatiu** sols uneix el subjecte amb un atribut (*alt, babau, malalt*) que expressa una qualitat.

L'Eva sembla alta. Ell és un babau. Jo estic malalt (oracions atributives).

El **transitiu** exigeix complement directe:

Es menja [*les sopes*]_(CD) *i no beu* [*més aigua*]_(CD).

L'**absolut**, tot i sent transitiu, és usat sense un complement directe explícit:

No bec [\emptyset]_(CD) *fora d'hores. Estudiem molt* [\emptyset]_(CD).

L'**intransitiu** no admet, ordinàriament, un complement directe:

Viu prou bé: corre una mica i a descansar!

L'**auxiliar**, sent personal, a més del valor de temps i mode, persona i nombre, aporta el d'aspecte o de veu [**temps compost**, com *havia advertit*, o **perifràstic**, com *van multar* o *ser assaltats*]:

Em [*van multar*] *amb deu euros. No te n' [havia advertit]? [Van ser assaltats] a traïció.*

El **modal**, sent personal i gramaticalitzat, a més del valor de temps i persona, aporta l'actitud del parlant o l'aspecte [**perifrasi verbal**].

No [*pot pujar*] (possibilitat). *Ja* [*deu ser*]-*hi* (probabilitat). *Jo* [*he d'anar*]-*hi* (obligació).

[*Es posa a ploure*] (inici). *Ja* [*van tornant*] *tots* (duració). *Ja* [*anaves a tancar*] *la botiga* (imminència)? *Jo* [*tinc aprovat*] *l'examen* (perfecció).

El **pronominal** es conjuga amb un pronom (reflexiu o no) "buit" de significat:

No es recordava de res. Encén que no m'hi veig.

Av: adverb

- L'**adverb** és una categoria gramatical invariable (tot i que excepcionalment, els adverbis de manera admeten grau: *rapidíssimament, ben de pressa*).
 - Fa de complement del verb:
*[Llavors]*_(Av), *per* [*aquí*]_(Av), *correrem* [*més*]_(Av) *i* [*aviat*]_(Av) *circularem* [*veloçment*]_(Av).
 - També fa d'**intensificador** d'adjectius:
Semblava [[*força*]_(Av) [*malalt*]]_(SA); però *estava* [[*bastant*]_(Av) [*sa*]]_(SA);
- i d'altres adverbis:
- Caminava* [[*ben*]_(Av) [*malament*]]_(SAv); *i avançava* [[*molt*]_(Av) [*a poc a poc*]]_(SAv)

Tipus d'adverbi (atenent al significat)

De temps (*adés, aleshores, ara, avui, quan...*) concreta el temps del verb.

[Demà]_{AV} arribaran i [demà passat]_{AV} se n'aniran.

De lloc (*allà, aquí, ençà, enlloc, pertot...*) situa el marc o escenari del procés.

Què hi ha [més enllà]_{SAV}? El mateix que [aquí]_{AV}?

D'ordre (*primer, abans, després...*) indica la situació correlativa.

[Primer]_{AV}, descansa; [finalment]_{AV}, beu.

De quantitat (*poc, molt, gaire, força...*) expressa la quantitat (amb certs verbs):

No menjo pas [tan]_{SAV} com tu. No parla [gaire]_{SAV}.

o (**Int**) **intensificador**, amb adjectius i adverbis, indica la intensitat d'una qualitat o procés:

[Tan]_{Int} prim, corre [poc]_{Int}, i es cansa [massa]_{Int}

De manera (*bé, millor, de broma, a contracor, a posta, a poc a poc, de quatre grapes, alegrement, ràpidament...*) expressa la forma d'una acció, d'un procés....:

[Així]_{AV} m'agrada: l'ha posat [bé]_{AV} i [de pressa]_{AV}. Jeu [de boca terrosa]_{AV}.

D'afirmació (*sí, també, àdhuc...*) expressa la confirmació sobre el contingut de la proposició.

[Sí]_{AV} que hi assistiré: [també]_{AV} hi serà l'Eva.

De negació (*no, tampoc*) nega tota la proposició o una part.

[No]_{AV} t'ho creuràs: era l'avi i [no pas]_{AV} l'Andreu!

De dubte (*potser, qui sap si, tal volta...*) introdueix un dubte sobre el contingut de la proposició.

[Potser]_{AV} no és greu: [tal volta]_{AV} no serà res.

P / Prep: preposició

- La **preposició** és una categoria gramatical invariable.
- Relaciona un element sintàctic i el seu complement. Introdueix, doncs, complements
 - del verb: *Enraona [de tu]_{SP}. Pensa [a dur-lo]_{SP}. Recorda't [Ø que és nou]_{SP}*
 - del nom: *L'operació [de cor]_{SP}. L'obligació [de ser-hi]_{SP}. L'esperança [Ø que marxi ara]_{SP}*
 - de l'adjectiu: *Llarg [de braç]_{SP}. Difícil [de complir]_{SP}.*

Tipus de preposició

La **simple àtona** (*a, amb, de, en, per*) té un significat molt desdibuixat i, en certs casos, es contrau amb l'article o s'apostrofa:

Seia al banc d'un jardí (a+el; de). Passeja poc pels boscos (per+els).

La **simple tònica** (*contra, des, devers, durant, entre, envers, fins, llevat, malgrat, mitjançant, salvant, segons, sense, sobre, sota, tocant, tret, ultra, vers, vora*) té un significat més concret:

Des que fa sol tot s'eixuga durant el dia. Segons tu, sense sal el pa és fat?

Lluiten contra mar i marea. Per què és tan amable envers la teva germana?

Oi que estem entre companys?

La **composta** (*per a, des de, fins a, cap a*) està formada per més d'una preposició:

Des d'ahir guanyem. Guanyem des que el públic anima.

La **locució prepositiva** (*a causa de, en lloc de, per mitjà de, gràcies a, dins de, davant de, lluny de, enfront de, abans de...*) és un conjunt de mots que fan la funció corresponent a la preposició:

A causa dels aiguats haurem de fer una capta. Va caure davant per davant de la llibreria.

L'han fet callar a fi d'evitar més escàndols. Ho ha aconseguit per mitjà d'un anunci.

Conj: conjunció

La **conjunció** és una categoria gramatical invariable que serveix de nexa ('lligam')

- entre sintagmes homogenis:
Ja coneixes [[*en Pere*]_{SN} **i** [*la Marta*]_{SN}]_{SNCoord} (SN coordinat)
- entre proposicions d'una oració composta coordinada o subordinada:

[[*Tu treballes*]_O **o** [*estudies*]_O]_{OCoord} (oració coordinada)

[*No m'empipis* [**que** *no estic per brocs*]_{OSAv}] (oració subordinada)

1. La **conjunció coordinant** relaciona sintagmes o proposicions (oracions) equivalents sintàcticament i independents entre ells:

[[*Avui*]_{Av} **o** [*demà*]_{Av}]_{SAV Coord} (CCT) *em menjaré* [[*el pa*]_{SN} **i** [*el pernil*]_{SN}]_{SN Coord} (CD).

No vull paper [**ni** [*groc*]_A **ni** [*verd*]_A]_{SA Coord} (CN).

[[*Sovint canta*]_O **però** [*mai no balla*]_O]_{OCoord}.

Pregunta si penseu [[*guanyar el partit*]_{OSSub} **o** [*perdre'l*]_{OSSub}]_{OSSub Comp: Coord} (CD)

Copulativa. Conjuncions: *i, ni*.

Indica un mer enllaç entre elements equivalents i independents.

[[*Tu i jo*]_{SN Coord} *som* [[*companyes*]_{SN} **i** [*bons amics*]_{SN}]_{SN Coord}.

[[**Ni** [*us insulten*] **ni** [*us amenacen*]]]_{O Comp: Coord Cop} (O. coordinada copulativa)

Disjuntiva. Conjuncions: *o, o bé*.

Uneix i contraposa sintagmes o proposicions vistos com a contradictoris.

L'entrada és [[*per a l'Eva*]_{SP} **o** [*per a tu*]_{SP}]_{SP Coord}.

[[*Estudia*]_O **o** [*plega d'una vegada*]_O]_{O Comp: Coord Disj} (O. coordinada disjuntiva)

Distributiva. Nexes: *entre ... i; no sols.. sinó, o... o; ni... ni; ja ... ja; adés... adés*.

Uneix i manifesta una distribució / alternativa dels termes expressats.

[[**Adés** [*plou*], **adés** [*surt el sol*]]]_{O Comp: Coord Distr} (O. coordinada distributiva)

Adversativa. Conjuncions: *però, sinó / ara bé, no obstant això, en canvi, tanmateix, més aviat, amb tot, així i tot*.

Uneix dos termes o proposicions indicant, però, que s'oposen totalment o parcialment.

[[*M'agrada la cafeteria*]_O **però** [*la trobo cara*]_O]_{O Comp: Coord Adver}

[[*S'han barallat molt*]_O, **tanmateix** [*faran les paus*]_O]_{O Comp: Coord Advers} (O.coord. adversativa)

Il·lativa. Conjuncions: *doncs; per tant, de manera que; en conseqüència...*

Coordina dues oracions tot indicant conseqüència: la segona és conseqüència de la primera.

[[*Plou*]_O, **doncs** [*agafa el paraigua*]_O]_{O Comp: Coord Il·lat}

[[*Hi ha cua*]_O, **per tant** [*trigarem més*]_O]_{O Comp: Coord Il·lat} (O. coordinada il·lativa)

Concessiva. Conjuncions: *així i tot, altrament, tanmateix, amb tot*.

Relaciona dues oracions força incompatibles de forma que l'acceptació d'una fa ressaltar l'altra.

[[*Fa bo*]_O, **així i tot** [*me'n duré l'impermeable*]_O]_{O Comp: Coord Conces} (O. coord. concessiva)

Certes gramàtiques consideren subordinants les conjuncions **il·latives** (= consecutives) o les **concessives**; altres no consideren que les **distributives** formin un tipus de coordinació específic (de fet en molts casos no tenen una conjunció pròpiament dita).

2. La **conjunció subordinant** relaciona proposicions fent que una passi a formar part de l'altra, com a subjecte, complement directe, complement circumstancial...:

M'agrada [que begui aigua]_{OSSubst (Subjecte)} ≡ M'agrada [això]_{SN (Subjecte)}

T'ajudem [perquè el vences]_{OSAv (CCCausa)} ≡ T'ajudem [per les teves victòries]_{SP (CCCausa)}

Completiva. Conjuncions *que* o bé *si* (interrogativa total).

Marca una proposició com a subordinada substantiva i li permet de funcionar com un sintagma nominal neutre (ser subjecte, complement directe...).

[Pretén [que és seu]_{OSSubst (CD)}]_{OComp}

[Demana [si trigarem més]_{OSSubst (CD)}]_{OComp} (O. subordinada completiva: interrogativa total com "Demana: trigarem més?")

Temporal. Conjuncions: *quan, tan aviat com; mentre (que), així que; de seguida que, tot seguit de / que, a penes, tot just, tan bon punt; tot just.*

Subordina alhora que indica el temps de la principal, com els adverbis.

[[Quan ve]_{OSubAv (CCT)} em crea problemes]_{OComp}

[Arribava [mentre sortia el tren]_{OSubAv (CCT)}]_{OComp} (O. subordinada adverbial o circumstancial temporal).

Modal. Conjuncions *com; que; tal com, igual com...*

Subordina bo i indicant manera o establint semblances, com els adverbis.

[Mana amb seguretat [com escau al cap]_{OSubAv (CCM)}]_{OComp}

[Hem guanyat [tal com havies predit]_{OSubAv (CCM)}]_{OComp} (O. subordinada adverbial o circumstancial de mode).

Condicional. Conjuncions *si; que; només que, amb que, sols que, mentre (que), fora que; posat que, llevat que, excepte que, a menys que, en cas que...*

Subordina bo i indicant una condició que s'estableix a l'oració principal.

[[Posat que vingui,]_{OSubAv Cond} li donaré sopar]_{OComp}

[[Si pots,]_{OSubAv Cond} estalvia una mica]_{OComp} (O. subordinada adverbial o circumstancial condicional).

Causal. Conjuncions *perquè, ja que, com (que); que; donat que, vist que...*

Subordina bo i indicant la causa del que es predica a l'oració principal (verb de la subordinada en indicatiu).

[[Com que estudies]_{OSubAv (CCC)} aprovaràs]_{OComp}

[Estudies [perquè els teu pares et mantenen]_{OSubAv (CCC)}]_{OComp} (O. subordinada adverbial o circumstancial causal).

Final. Conjuncions *perquè, per tal que, a fi que; que.* També amb *per tal de o a fi de* amb verb en infinitiu.

Subordina bo i expressant el fi, objectiu o intenció de l'acció de l'oració principal (verb personal en subjuntiu).

[Te'ls regala [perquè hi vagis]_{OSubAvFinal}]_{OComp} / [Te'ls regala [perquè hi vas]_{OSubCausal}]_{OComp}

[El saludo cortesament [perquè estigui content amb mi]]_{OSubAv Final}]_{OComp}

[Els convoco [per tal de discutir el pressupost]_{OSubAv Final}]_{OComp}

[Te'ls deixaré [per tal que callis]_{OSubAv Fin}]_{OComp} (O. subordinada adverbial o circumstancial final).

Concessiva. Conjuncions *encara que, per més que, per molt que, ni que, malgrat que, baldament que, si bé, ni que, per bé que, mal que...*

Subordina bo i indicant un obstacle que no arriba a impedir la realització de l'acció de l'oració principal.

[[Tot i que és empipador]_{OSubAv Conc} deixa'l venir]_{OComp} .

[[Malgrat estar lesionat]_{OSubAv Conc} es mou amb agilitat]_{OComp} .

[No el deixis entrar [mal que protesti iradament]_{OSubAv Conc}]_{OComp} (O. subordinada adverbial o circumstancial concessiva).

Consecutiva. Conjuncions *que; fins al punt de / que, de manera que...*

Subordina bo i denotant la conseqüència de la intensitat o força d'un element (sovint precedit de *tan, tant* o *molt*).

[Feia tant de fred [que es va glaçar la bassa]_{OSubAv Consec}]_{OComp}.

[El xiprer va créixer molt [fins al punt que era alt com la casa]_{OSubAv Consec}]_{OComp}

[El xiprer va créixer molt [fins al punt de ser alt com la casa]_{OSubAv Consec}]_{OComp} (O. subordinada consecutiva).

Comparativa. Conjuncions *que, com:*

Subordina tot indicant una correlació d'igualtat o de desigualtat (marcada amb intensificadors o quantificadors comparatius).

[Corre menys [que no pas tu]_{OSubAv Comp}] _{OComposta}

[Aquí el preu és major [que al mercat]_{OSubAv Comp}] _{OComposta}

[Potser l'estima tant [com la seva mare]_{OSubAv Comp}] _{OComp} (O. subordinada comparativa).